

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Zacuțelu Denis xxxxx născut la xxxxx
originar și domiciliat în satul xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.12.2018-28.02.2019;

2. Instanța de apel: 21.03.2019-14.05.2019;

3. Instanța de recurs: 20.08.2019 - 21.01.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Zacuțelu Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal fiind-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani, închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 1 (un) an.

Cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 1680 lei, au fost trecute în contul statului.

Prin aceeași sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Zacuțelu Denis, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală și a păstrat asupra sa, un pachetel din hârtie cu substanță etnobotanică în cantitate de 1,067 g, până la data de 08.11.2018 orele 19:30, când a fost depistat în stare inconștientă de BRO al DP mun. Chișinău, la intersecția străzilor Alba Iulia cu șos. Balcani, mun.

Chișinău, după care transport la IP Buiucani, mun. Chișinău, pe str. Calea Ieșilor 12, unde pachetul vizat supra a fost ridicat de colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău.

Conform concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5164 din 27.11.2018, masa vegetală uscată de culoare cafenie, ridicată la 08.11.2018 de la cet. Zacuțelu Denis, reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃). Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie 1,067 g.

Conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/632 din 18.04.2017 înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr.569, menționate în același raport, substanța MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), este analog al substanței AB-PINACA- CHM, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Zacuțelu Denis, au fost încadrate în baza articolului 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, adică, păstrarea analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, (oficiul Buiucani) Zeamă Sergiu, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Zacuțelu Denis, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Codul Penal, în conformitate cu prevederile art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 (cinci) ani, cu încasarea cheltuielilor din contul lui Zacuțelu Denis în beneficiul statului a cheltuielilor legate de efectuarea expertizei judiciare în sumă de 1680 lei.

2.1 În motivarea apelului, procurorul indică că, instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 din Codul Penal și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Este de menționat faptul că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Zacuțelu Denis să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită.

Astfel, acuzarea consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Zacuțelu Denis, cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Codul Penal, care este o infracțiune din categoria celor grave,

și nu mai puțin gravă cum a indicat instanța de judecată, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 din Codul Penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane.

La fel, urmare a acțiunilor lui Zacuțelu Denis, a fost necesară implicarea unui mecanism întreg compus din organul de urmărire penală, procuror, care au fost nevoiți să efectueze acțiuni de urmărire penală pentru a investiga faptele acestuia, toate aceste acțiuni generând cheltuieli din partea statului, care în mod normal ar urma de a fi recuperate, suma de 1680 lei constituind doar o mică parte din acele cheltuieli pe care Legea permite de a o restitui.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani Zeamă Sergiu, cu menținerea în vigoare a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2019.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit articolului 364/1 Cod de procedură penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 76 și 90 Cod penal și celor din articolul 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, astfel pedeapsa fiind aplicată în limitele legii, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedepse prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge demersul procurorului privind încasarea de la Zacuțelu Denis, în contul statului a cheltuielilor de judecată ce reprezintă plata pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5164 din 27 noiembrie 2018.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu în care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

4.1 În motivarea cerințelor procurorul a invocat că, decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise. Circumstanțele

comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Acuzarea consideră concluziile instanței de fond și celei de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În procesul urmăririi penale, pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce aveau importantă probatorie pentru cauza penală au fost suportate cheltuieli în mărime de 1680 lei.

Astfel, instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârilor nu a luat în considerație faptul, că în cadrul instrumentării cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680 lei la efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1 -R-5164 din 27 noiembrie 2018, sumă ce urma să fie încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt.

Prin urmare, se constată că soluția instanței de apel de a menține sentința referitor a neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

La acest capitol urmează a fi menționate și modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. 2) al art. 143 Cod de procedură penală, și care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale se fac din contul mijloacelor bugetului de stat.

Acuzarea consideră că, inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, inclusiv și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

6. La recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Săli Radu, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând că, decizia instanței de apel și instanței de fond sunt legale și întemeiate, iar temeiurile recurentului privind casarea acesteia sunt nefondate.

În sentință și decizie, indică apărarea că, se cuprind datele privind persoana inculpatului care nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog, gravitatea infracțiunilor săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, astfel prima instanță corect a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului pe termenul de probațiune fixat, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice.

În speță, în baza circumstanțelor atenuante, menționate în sentință și decizie, sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea unei pedepse penale mai blânde decât închisoarea prevăzute în sancțiunea articolului 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și, pe această linie de gândire, este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată, care va asigura atingerea scopului prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

Prin prisma normelor de drept, odată ce ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și, respectiv, nu există cererea inculpatului privind efectuarea raportului expertizei respective, rezultă, în mod cert și univoc, că plata pentru efectuarea raportului de expertiză nominalizat se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Or, legea nu prevede o altă modalitate de plată a expertizelor judiciare în cazul în care elementele de fapt, în calitate de probe în procesul penal, constatate prin intermediul raportului de expertiză, sunt administrate la inițiativa organului de urmărire penală sau instanței de judecată.

Modificările operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, potrivit cărora a fost abrogat alineatul (2) din articolul 143 Cod de procedură penală, nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare. Abrogarea alineatului (2) din articolul 143 Cod de procedură penală reprezintă uniformizarea legislației cu privire la plata expertizelor judiciare și ajustarea politicii de achitare a serviciilor conexe conform legii.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial sau total, hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost

întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției sau când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

6.1 După cum rezultă din actele cauzei, procurorul declarând apel a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2019, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Zacuțelu Denis, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Codul Penal, în conformitate cu prevederile art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 (cinci) ani, cu încasarea cheltuielilor din contul lui Zacuțelu Denis în beneficiul statului a cheltuielilor legate de efectuarea expertizei judiciare în sumă de 1680 lei.

Instanța de apel, judecând apelul l-a considerat nefondat, susținând soluția adoptată de instanța de fond prin care Zacuțelu Denis a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Codul Penal constatând că, instanța de fond corect a soluționat chestiunea cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 76 și 90 Cod penal și celor din articolul 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, astfel pedeapsa fiind aplicată în limitele legii, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedepse prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, procurorul prin recursul declarat solicită remiterea cauzei la rejudecare pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Se reține că, atât sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2019 cât și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019 se contestă de către procuror în partea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului cât și în partea cheltuielilor de judecată.

Din conținutul recursului se reține că, procurorul citează pe 2 pagini prevederile legale ce țin de individualizarea pedepsei și suspendarea condiționată a acesteia, fără a adapta prevederile invocate speței date, fără a indica concret care constatări ale instanței de apel în partea individualizării și executării pedepsei sunt nemotivate sau motivate insuficient.

Astfel instanța de recurs consideră recursul procurorului în partea individualizării pedepsei neîntemeiat, soluția instanței de apel în această parte fiind una legală și motivată. Temei de a interveni în această parte a decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019 lipsește.

Nu poate fi reținut argumentul acuzatorului precum că, *concluziile instanței de fond și celei de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.*

Analizând argumentul dat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare or, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Zacuțelu Denis pentru infracțiunea comisă, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-77, 90 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de circumstanțele cauzei de personalitatea inculpatului, care are un loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog nu se află, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate și s-a căit sincer, este fără antecedente penale, cauza fiind examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, fiindu-i aplicată o pedeapsă în limitele legii, beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei cu închisoarea prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, circumstanțe, care au condus la aplicarea pedepsei enunțate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că lipsesc temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în latura pedepsei stabilite inculpatului, iar argumentele procurorului privind intervenția în decizia instanței de apel, în partea executării pedepsei, în vederea excluderii art. 90 Cod penal, sunt declarative și nu pot fi acceptate în sensul declarat or, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

6.2 Totodată, în ce privește critica acuzatorului de stat, în partea ce ține de faptul că instanța de apel a menținut sentința prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la inculpatul Zacuțelu Denis a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei.

Colegiul lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art.414

alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, prima instanță a respins ca neîntemeiată cerința procurorului, privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei, soluție menținută de către instanța de apel.

Astfel, se reține că procurorul solicită încasarea de la Zacuțelu Denis a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei, în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5164 din 27 noiembrie 2018 (f.d. 20-23).

Colegiul lărgit atestă că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului Zacuțelu Denis a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizei judiciare, instanța de apel și cea de fond făcând trimitere la prevederile art. art. 227 alin.(3), 229 alin. (2), 143 Cod de procedură penală, art.2, art.11 alin. (2) din Legea nr. 68 din 14.04.2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, a omis faptul că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr.40-47 art.108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, se reține că alin.(1) art.143 Cod de procedură penală, prevede cazurile când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu.

Instanțele judecătorești inferioare nu au dat răspuns la argumentele procurorului din apel privind aplicabilitatea art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Or, motivându-și soluția instanțele judecătorești inferioare au interpretat eronat legea – art. 143 și art. 229 Cod de procedură penală și nu și-au motivat eficient soluția respingerii încasării cheltuielilor pentru expertizele suportate de stat în cadrul procesului penal, care s-a soldat cu condamnarea inculpatului Zacuțelu Denis.

Totodată, Colegiul menționează că, art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că *„instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare”*. Iar potrivit art. 227 alin. (1) și alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală *„cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală”*.

În această ordine de idei, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că, aceasta dispunând

menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptând o soluție pripită.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prescrise de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, și, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată urmează a fi casată, în parte cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DE C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu.

Casează parțial, în partea cheltuielilor judiciare, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe *Zacuțelu Denis xxxxx* cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În rest prevederile hotărârii contestate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, fiind irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **20 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor